

[**Ministeren for handel, industri og søfart.**] fale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Erik Jacobsen: Det lige fremsatte lovforslag om midlertidigt tillæg til lov om sønæring af 28. februar 1916 med senere ændringer indeholder det for de søfarende meget betydningsfulde, at der deri fastsættes en lovlig minimumsgrænse for skibenes besætningsstørrelse. For dæksfolkenes vedkommende har der i en årrække været en såkaldt bemandingslov, hvorimod søfyrbødernes og maskinmandskabets antal har været vilkårligt fastsat og derfor ofte har været under grænsen for det rimelige, når henvises til de krav, der stilles til de pågældendes fysiske ydelse under det strenge arbejde på fyrplads og i maskinerne; men selvom dæksmandskabet har haft de nævnte bemandingsregler, kan det ingenlunde siges, at de har været tilfredsstillende. Med lidt kendskab til søfart ved man, at intet andet erhverv drives så forceret som skibsfarten. Det gælder for skibene om at være i havn ved arbejdstidens begyndelse, og det gælder om, at alle kræfter sættes ind for den hurtigst mulige ekspedition af lastning og losning, så natten og helligdagene ikke spildes ved en uproduktiv liggen stille i havnene. Dette forcerede tempo medfører, at skibene, så snart de er udlossede eller lastede, øjeblikkeligt kaster fortøjningerne og går til søs, ofte uden at få tilendebragt skalkning af luger og fastsurring af løst gods. I magsvejr lader sådant arbejde sig sagtens udføre, men møder skibet hårdt vejr straks efter afgang fra havn, er det ønskeligt at have noget mere mandskab til rådighed, et ønske, der også deles af dem, der på rederiernes vegne har ansvaret for besætning, skib og ladning. Selvom den danske sømand så ubestridt hører til de bedste i verden, har han dog kun to hænder og kan i givne situationer ikke være både for og agter på samme tid; og da der netop indtræffer så mange uforudsete hændelser under udøvelsen af sømandserhvervet, mangler der noget i mandskabets talmæssige størrelse, inden den i det foreliggende lovforslag fastsatte tabel vil møde tilfredshed i sømandsstanden.

Mine udtalelser må ikke opfattes som vendt imod skibstilsynet eller andre myndigheder, der har ansvaret for sikkerhedsmæssige forholdsregler for menneskeliv på søen, men de er udtryk for opfattelsen af, at såvel dæks- som maskinbesætningens talmæssige størrelse efter det foreliggende lovforslag kun lige dækker for disse hensyn

uden at afsætte nogen margin i særlige tilfælde, herunder også indtrædende sygdom ombord.

Det lovforslag, der blev genfremsat i det andet høje ting, var i alt væsentligt det samme som det, der blev fremsat i forrige rigsdagssamling, og udvalgsbehandlingen i det andet høje ting resulterede i det her foreliggende lovforslag. Af folketingsudvalgets betænkning fremgår det, at det i det oprindelige lovforslag fastsatte tal for dæksfolk i skibe fra 150 til 400 brutto registertons er udgået af tabellen af hensyn til de særlige vanskeligheder, denne tonnagegruppe har at kæmpe med, og endvidere er den efterfølgende tonnagegruppe fra 400 til 500 brutto registertons blevet fritaget for at følge bemandingsreglerne, hvis det er rederen selv, der fører skibet. Bestemmelsen om den sidstnævnte fritagelse har jeg svært ved at forstå, men måske den højtærede minister for handel, industri og søfart vil forklare den nærmere.

Selvom jeg ikke er helt tilfreds med den i lovforslaget indeholdte tabel for maskinmandskab, vil jeg alligevel udtrykke min glæde over, at det virkelig er lykkedes ved lovgivning at få fastsat bemandingsregler for denne gruppe af søfarten. Der er iøvrigt under forårets overenskomstforhandlinger under forligsmandens medvirken tilsikret denne gruppe nøjagtig de samme bemandingsregler som de i lovforslaget indeholdte, regnet fra i dag, uanset at loven endnu ikke er vedtaget.

Efter enstemmig indstilling fra folketingsudvalget er lovforslaget, således som det foreligger her, vedtaget i det andet høje ting. Når dette er sket, skyldes det partiernes vilje til samarbejde for et opnåeligt resultat, og udfra den betragtning kan jeg anbefale lovforslaget og tilsige mit partis medvirken til dets gennemførelse i det høje landsting.

Villemoes: Således som dette lovforslag nu foreligger for det høje landsting med de i det andet høje ting foretagne mindre ændringer, som den højtærede minister og den ærede ordfører for socialdemokratiet omtalte, kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til videre fremme i det høje landsting.

Det er jo særdeles vigtigt, at de sikkerhedsmæssige foranstaltninger for de søfarende varetages på bedst mulig måde, og jeg vil mene, at de i det foreliggende lovforslag indeholdte regler skulle være tilfredsstillende. Det viser sig da også, at et overvældende flertal i det andet høje ting